

Ζάκυνθος 2018 : Ο Σεισμός, Η Κοινωνική Ανασφάλεια και Η Ιατρική Δεοντολογία

Του

Αντώνη Κασσιμάτη,

Καρδιολόγου, μέλους του ΔΣ του Ιατρικού Συλλόγου Ζακύνθου και εκπροσώπου στην γενική συνέλευση του Πανελληνίου Ιατρικού Συλλόγου

Τούτες τις μέρες αναμφίβολα η πλέον έκτακτη από τις έκτακτες ανάγκες κάθε συνανθρώπου μας και ολόκληρης της ζακυνθινής κοινωνίας είναι η διαχείριση και η εκλογίκευση της ανασφάλειας και του φόβου.

Κάθε “συνάντηση” μας με τον προϊστορικό γεωλογικό “γεννήτορα” του κάλους και των συμφορών των ιόνιων νησιών, ρηγματώνει τις ψυχές και την ισορροπία των ανθρώπων κατά ασύμμετρο και μη μετρήσιμο τρόπο, σε αντίθεση με την επιστημονικά τεκμηριωμένη διαδικασία που κωδικοποιεί τις ζημιές στα κτίρια και τις υποδομές.

Τούτες λοιπόν τις ώρες η ανθρώπινη ανασφάλεια στρέφει το βλέμμα στην επιστημονική ανάλυση του φαινομένου: κύριος η μετασεισμός, σε ποιο εστιακό βάθος και απόσταση, με μικρή η μεγάλη επιτάχυνση, πότε ολοκληρώνεται ο κύκλος του φαινομένου κοκ.

Στρέφουμε ουσιαστικά το βλέμμα σε μία εκλογικευμένη και ορθολογικά τεκμηριωμένη διαδικασία, που με τον επιστημονικό λόγο απαντά σε ερωτήματα που διαπερνούν το συνειδητό, αλλά και το ασυνείδητο της κοινωνίας. Έτσι ο κοινωνικός ρόλος του ειδικού επιστήμονα και η άσκηση της επιστημονικής δεοντολογίας δρουν καταλυτικά μέχρι και “λυτρωτικά”

Προεκτείνοντας το ζήτημα ισχυρίζομαι, ότι αυτήν την περίοδο κάθε δημόσιος επιστημονικός λόγος που εκφωνείται, είτε στο όνομα ενός φορέα είτε αφορά στον τρόπο που οργανώνεται η παροχή υποστηρικτικών προς την κοινωνία υπηρεσιών, οφείλει να δείχνει σεβασμό στην ανθρώπινη ανασφάλεια και στον φόβο.

Κορυφαία περίπτωση είναι αυτή, που αφορά στην λειτουργία του μοναδικού νοσοκομείου ενός νησιωτικού χώρου σε περίοδο έκτακτης ανάγκης

Με αβάσταχτη ωστόσο ελαφρότητα, δημοσιοποιήθηκε στα μέσα ενημέρωσης μια ανακοίνωσή των συνδικαλιστικών οργάνων γιατρών και εργαζομένων στο νοσοκομείο μας, με ημερομηνία 31/10/2018 - και μάλιστα μετά από γενική συνέλευση (στην οποία υποθέτω θα υπήρχε και πρόβλεψη για “ειδική απαρτία” λόγω σεισμικής δραστηριότητας) προαναγγέλλεται προς την ζακυνθινή κοινωνία για μια ακόμα φορά το “κλείσιμο της παιδιατρικής κλινικής” όχι λόγω ελλείψεων γιατρών αλλά λόγω..... παραιτήσεων τους !!!

Δυστυχώς δεν είναι είναι η πρώτη φορά που η λειτουργία του νοσοκομείου μας μπαίνει στην δίνη μιας έωλης καταστροφολογίας. Ποιος δεν θυμάται την εξάμηνη υγειονομική ομηρία της Ζακύνθου με το αδικαιολόγητο κλείσιμο των χειρουργείων στο όνομα μίας υποτιθέμενης και ανύπαρκτης-όπως αποδείχθηκε - τοξικότητας του δικτύου των αναισθησιολογικών αερίων. Τοξικός συνδικαλισμός θα πει κάποιος. Εντάξει αλλά και στην κατάσταση έκτακτης ανάγκης η ίδια συμπεριφορά ;

Προβλήματα ασφαλώς υπάρχουν, όπως και προσπάθειες για την επίλυση τους. Δικαιώματα που πρέπει να γίνουν σεβαστά υπάρχουν (όπως ας πούμε το δικαίωμα στην παραίτηση ενός η περισσότερων γιατρών από μία θέση ευθύνης). Δικαίωμα όμως δεν έχει και το νεογνό, που την ώρα της γέννησης του και μάλιστα μετά από ένα μετασεισμό δικαιούται να έχει παιδίατρο; Δικαίωμα νοσηλείας δεν έχει ακόμα ο μικρός ασθενής με το οξύ εμπύρετο, που βρέθηκε μέσα στην νύχτα στο δρόμο λόγω μιας ισχυρής σεισμικής δόνησης;

Την ώρα της έκτακτης ανάγκης διαφυλάττουμε το υπέρτερο δικαίωμα και αγαθό. Αυτός είναι ο νόμος οποιαδήποτε δεοντολογίας, της ιατρικής συμπεριλαμβανομένης.

Επειδή λοιπόν ούτε οι συνδικαλιστικοί φορείς των υγειονομικών του νοσοκομείου μας, άλλα ούτε και ο Ιατρικός Σύλλογος Ζακύνθου δεν έπραξαν το στοιχειώδες κατά την γνώμη μου, απευθύνω μια πρόσκληση στο όνομα της ιατρικής δεοντολογίας.

Θα ήθελα και με την θεσμική μου ιδιότητα στον ιατρικό χώρο, να το πράξω δημόσια.

Καλώ λοιπόν τους συναδέλφους μας παιδίατρους στο όνομα της ιατρικής δεοντολογίας να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να αναστείλουν για όσο διαρκεί η κατάσταση έκτακτης ανάγκης στην Ζάκυνθο την άσκηση των καθόλα σεβαστών δικαιωμάτων τους.

Ζάκυνθος 4/11/2018